

TJUGOFÖRSTA SÖNDAGEN EFTER TRINITATIS

DOMINICA UNVIGINTI

Evangelium Joh 4: 43–54, III Årg Högm Matt 9: 27–31. Predikan Gunnar Edwardsson

”Ännu många andra tecken gjorde Jesus i sina lärjungars åsyn, men dessa hava blivit upptecknade för ni ska tro att Jesus är Messias och för ni genom tron ska ha liv i hans namn.” Joh 20: 30 f.

Ja, så heter det i slutet av Johannesevangeliet. Det är ord att ta fasta på när vi ställer oss frågan varför Jesus gjorde under. Det var inte för att väcka människors beundran eller för att de skulle se upp till honom som en stor människa. Jesu ärende till oss människor ligger inte på det planet. Han har ett annat ärende. Han vill väcka tro hos oss. Evangelierna är därför inte skrivna som en biografi om Jesus och hans liv eller ge en speciell tolkning av personen Jesus och vad han ville. Utan de är skrivna för att väcka tro på Jesus. Det är nu inte en avsikt som evangelisten själv funnit på eller valt för att övertala människor. Utan det är en avsikt som ytterst går tillbaka på Jesus själv. Det är nämligen Guds avsikt och syfte med att han sände sin Son i världen. När därför Johannes anger det i detta ord så det uttalar han Guds avsikt och Guds plan med evangelierna. *”Dessa har blivit uppskrivna för att ni ska tro att Jesus är Messias...”* Det kan med lika rätt sägas om alla evangelierna. Ty alla har de detta syfte och därför har de blivit skrivna. Därför läser vi också dem och predikar över dem i vår gudstjänst, för de bär tron till oss, och räcker tron till oss

Men hur kommer en människa till tro? Hur väcks hon till liv, det andliga livet? Kan man ta sig tron, är det en förställning man gör sig eller rent av en inbillning?

Vi kan lära något om detta ur dagens texter. För utmärkande för trons människor i bibeln och som vi ser i evangelierna, de människor som Jesus särskilt tillskriver tron eller säger att de har tron, det är att det är människor som kommer till Jesus. De kommer till honom. Man kan gå åt olika håll och söka hämta sin tro. Men evangelierna visar att man bara genom att komma till Jesus kan få tro.

Nu säger du kanske att du som lever nu inte alls har någon chans att komma till Jesus. Han levde på jorden för länge sedan och är enligt Guds ord uppfaren till himmelen, inte kan jag komma till honom. Han är alldeles för långt bort från mig.

Men där tar du fel. Det visserligen sant att han for upp till himmelen och att han ska komma igen på den yttersta dagen för att döma levande och döda. Men han for inte upp till himmelen för att vara frånvarande från oss här på jorden. Han säger ju till sina lärjungar att han är med dem alla dagar intill tidens ände. Han är närvarande också hos oss och också hos dig. Han är närvarande genom ordet om honom. Där hans namn blir förkunnat, där är han själv. *”Var två eller tre är församlade i mitt namn, där är jag mitt ibland dem”*, säger han.

Nu kommer han också till dig genom sitt ord, och där i ordet framgår det att människorna de kom till honom. De kom till honom och de hade ett ärende. De kom till honom i sin nöd. Jesus var alltså en sådan som man kunde komma till med sina bekymmer och sin stora nöd.

Och att det är så ser vi i dagens text genom att de två blinda som kommer till honom ropar: *”Davids son, förbarma dig över oss”*

Där börjar kristendomen. Den börjar inte med att vi kan och vet allt och så kan bekänna och bestämma oss för Jesus. Den börjar i stället med en självinsikt. Insikten om att du själv är i nöd. Du själv kan inte bota dig, du själv kan inte förändra dig själv. Ja, du måste ha räddning, du måste ha någon som frälser och räddar dig. Det är ju egentligen detta människor utan att veta det längtar efter och söker nå. De söker frid i världen. Friden som de inte äger, friden som världen inte kan ge.

Hela livet går ut på att finna den friden. Alla medel använder man för att finna den. Men bara hos Jesus får vårt hjärta ro. Endast han kan ge dig ro i tiden och ro för evigheten. Friden som bara han ger.

Nu ser vi texten att människorna som kom till Jesus i sin nöd, dem hjälpte han. Det framgår inte bara här utan de framgår på alla ställen i evangelierna. Och det var inte få människor som kom till Jesus. Men alla de som kom till honom eller som han träffade på, dem hjälpte han. Det var inte bara människor som var drabbade av sjukdomar utan de var människor i stort andligt lidande. Det var människor i sorg över sin synd som kom till honom och han hjälpte dem. Ja, det var till och med människor som stod i uppenbara synder, människor som hade begått hor, ja till med mördare hjälpte han.

Kan du fatta vilken frälsare och räddare Jesus är? Nej säkert inte, men en sak är klar, tar du detta du hör om honom som ett litet halmstrå att hänga dig vid, så är den tron, vore den än så liten som en gnista blott, likväl en frälsande tro. Det har nämligen inte att göra med hur stark och hur fast din tro är, utan hur stark och hur fast denne Frälsare är. Det är detta du ska lära känna och se i ordet hurudan han är. Det är också då som du, liksom männen i texten, kan svara, när Jesus frågar: *"Tror ni att jag göra detta"* De svarar: *"Ja, Herre"*

Tror du att Gud kan förlåta dig alla dina synder? Tror du att han för Kristi skull vill vara dig nådig? Djävulen vill en sak. Han vill att du svarar nej på den frågan. Han vill inte att någon omvänder sig och finner livet. Men Jesus kom i världen för att göra om intet djävulens gärningar. Därför ger han oss i ordet det allra härligaste evangelium om Guds nåd och syndernas förlåtelse och vill intet annat än att vi, sådan vi är, tar till oss detta budskap och fäster tro till det. Det är så han ger oss den frälsande tron. Den kommer med detta ord till oss. Tror du att Jesus kan göra detta med dig? Det inte genom att se på dig själv eller vad din tro går för, som du kan svara Ja på den frågan, utan det är genom att se till Jesus Kristus som du kan svara Ja..

Se på exemplet med konungsmannen och hans son i dagens evangelium. Konungsmannen kommer med sin nöd till Jesus. Han ber Jesus komma med honom: *"Herre, kom ner, innan mitt barn dör!"* Jesus svarar honom med några få ord: *"Gå, din son lever"* Just så och bara så säger han. Intet mer. Man kunde tycka att han skulle säga mer och att han sagt alldeles för lite för den här mannen i hans nöd. Men bara dessa ord säger Jesus. Han säger inte: Din son kommer att leva, eller var inte orolig, han överlever nog. Utan säger blott: *"Gå, din son lever."* Men det är ord som är mer än tillräckliga, för den som talar dem är den som har makt bakom orden och för vilken orden är sanna och går i uppfyllelse. Det är verkligheten bakom Jesu knappa ord till mannen. Och hur tolkar mannen dessa ord? Hur tar han emot dem? Såsom människor med tvivel? Nej han tar emot dem just som gudomliga ord, som sanna och som har sin uppfyllelse. *"Då trodde mannen det ord som Jesus sade och gick..."* heter det. Hur knappt det ordet än var, så var det ett löftesord, det var gudomligt och sant, trovärdigt och hållbart. Det var så mannen tog emot det.

Här har vi något att lära oss, att Jesu ord just är av den karaktären. Att tro, det är att ta emot hans ord såsom sådana, hålla dem för sanna och förtrösta på dem. Och lägg märke till att om där än funnes bara ett enda löftesord i Skriften och en människa tror det och tar emot som ett sådant gudomligt löftesord, så tror hon rätt och har den rätta tron. Men nu är det så att Skriften överflödar av löftesord och det är inte heller ord som går att tolka i en annan riktning utan det är synnerligen klara och tydliga ord: När Jesus till exempel säger: *"Den som kommer till mig, honom skall sannerligen inte kasta ut."* (Joh 6: 37) då är det ett sådant löftesord. Eller när han säger: *"Kom till mig ni alla som arbetar och är betungade; jag skall ge er ro"* Att komma till honom, det har vi ofta sagt, det är att komma till honom med sina synder. Men det är sant också i dag, så länge evangelium består.

"Ännu många andra tecken gjorde Jesus i sina lärjungars åsyn, men dessa hava blivit upptecknade för ni ska tro att Jesus är Messias och för ni genom tron ska ha liv i hans namn." Joh 20: 30 f. .

"Jag nu den säkra grunden vunnit, Som håller hoppets ankar kvar. Jag i min Frälsare den funnit; Den lades innan världen var. När himmel och när jord förgår. Orubbligt fast den grunden står."

Amen!